

0168

КОНВЕНЦІЯ
про передачу осіб, які страждають психічними розладами,
для проведення примусового лікування

Держави-учасниці Співдружності Незалежних Держав, що далі іменуються Договірними Сторонами,

виходячи з принципу державного суверенітету і на основі взаємної поваги і співробітництва,

керуючись тим, що правове співробітництво держав повинно сприяти поверненню осіб, які перебувають на примусовому лікуванні, до нормального життя в суспільстві,

визнаючи, що проведення примусового лікування в державі їхнього постійного проживання сприяло б більш ефективному досягненню зазначеної мети відповідно до принципів і стандартів ООН,

домовились про таке:

Стаття 1

Громадяни кожної з Договірних Сторін, які вчинили суспільно небезпечні діяння в стані неосудності, відносно яких є рішення суду про застосування до них примусових заходів медичного характеру на території іншої Договірної Сторони, за взаємною згодою цих Договірних Сторін передаються для проведення примусового лікування до тієї держави, громадянами якої вони є або на території якої постійно проживають (якщо вони є особами без громадянства).

Стаття 2

Передача особи для проведення примусового лікування здійснюється, якщо:

а) рішення суду про застосування примусових заходів медичного характеру набрало законної сили;

б) особа, яка направлена на примусове лікування, вчинила діяння, яке є кримінально караним за законодавством обох Договірних Сторін;

в) законодавством обох Договірних Сторін передбачені аналогічні заходи медичного характеру;

г) у Договірної Сторони, що приймає, є можливість забезпечити необхідне лікування та відповідні заходи безпеки;

д) отримана згода хворого, а у випадку його нездатності до вільного волевиявлення – згода його законного представника.

Стаття 3

Передача осіб для проведення примусового лікування здійснюється за зверненням як Договірної Сторони, судом якої винесене рішення, так і Договірної Сторони, громадянином якої особа є або на території якої постійно проживає.

Повноважною особою, що виступає зі зверненням від імені Договірних Сторін, є керівник компетентного органу або його заступник.

Особа, яка підлягає примусовому лікуванню, її законний представник, а також близькі родичі мають право направити до компетентних органів будь-якої з Договірних Сторін заяву про свою заінтересованість у передачі.

Стаття 4

Звернення складається в письмовій формі. До нього додаються:

- а) копія документа, що посвідчує особу, яка передається;
- б) засвідчені копії рішення суду про застосування до особи примусових заходів медичного характеру та документа про набрання ним законної сили;
- в) засвідчена копія акта судово-психіатричної експертизи;
- г) засвідчена копія акта психіатричного огляду на предмет зміни методу лікування;
- д) довідка МСЕК;
- е) текст статей кримінального закону, на підставі яких особі було пред'явлене обвинувачення;
- ж) письмова згода хворого або його законного представника на передачу для проведення примусового лікування до держави, громадянином якої він є або на території якої має постійне місце проживання;
- з) заява близьких родичів, якщо така є;
- и) документи, які свідчать про громадянство хворого, його постійне й тимчасове місце проживання;
- к) відомості про родичів хворого;
- л) інші документи та відомості, якщо це вважатимуть необхідним Договірні Сторони;
- м) засвідчений переклад звернення та документів, що до нього додаються.

Стаття 5

Рішення про згоду (відмову) та передачу або прийняття особи приймається керівником компетентного органу не пізніше 40 днів з дня отримання звернення і надсилається керівникові компетентного органу іншої Договірної Сторони.

Про прийняте рішення в письмовій формі повідомляється особа, відносно якої надіслане звернення, або її законний представник.

Стаття 6

З питань цієї Конвенції компетентні органи Договірних Сторін зносяться один з одним безпосередньо.

Кожна Договірна Сторона повідомляє депозитарію найменування свого компетентного органу.

Стаття 7

Місце, час і порядок передачі особи визначаються за домовленістю між компетентними органами обох Договірних Сторін.

Передача здійснюється з урахуванням того, щоб транспортування не відбилось негативно на стані хворого, не призвело до втечі або вчинення якогось небезпечного діяння.

Стаття 8

Кожна Договірна Сторона дозволяє транзитне перевезення своєю територією осіб, що передаються відповідно до цієї Конвенції, третій Договірній Стороні. Таке перевезення дозволяється на прохання держави, громадянином якої особа є.

Стаття 9

Пов'язані з передачею особи витрати, що виникли до її передачі, несуть Договірні Сторони, у яких вони виникли. Подальші витрати, пов'язані з передачею особи, у тому числі щодо її транзитного перевезення, несе Договірна Сторона, яка прийняла особу для проведення примусового лікування.

Стаття 10

Переглядати рішення суду відносно переданої особи має право тільки Договірна Сторона ухвалення рішення.

Особа, яка направлена на примусове лікування, не може бути знову притягнута до кримінальної відповідальності у Договірній Стороні, що прийняла її для проведення лікування, за те саме діяння, відносно якого вона була визнана неосудною, за винятком випадків, передбачених частиною 3 цієї статті.

Якщо після передачі особи для проведення примусового лікування рішення суду Договірної Сторони, де воно було ухвалене, скасовано і передбачено нове розслідування чи судовий розгляд, копія рішення про це, матеріали кримінальної справи та інші необхідні документи надсилаються Договірній Стороні, яка прийняла особу, для вирішення питання про притягнення її до відповідальності за законодавством цієї Договірної Сторони.

У випадку зміни рішення суду Договірної Сторона, в якій воно було ухвалене, негайно повідомляє про це Договірну Сторону, яка прийняла особу для примусового лікування.

За висновком лікарської комісії у разі необхідності скасування або зміни примусових заходів медичного характеру з врахуванням зміни психічного стану особи, яка перебуває на примусовому лікуванні, відповідне рішення про скасування чи зміну примусових заходів медичного характеру має право ухвалити суд Договірної Сторони, яка передала особу для проведення примусового лікування, або суд Договірної Сторони за місцем проведення примусового лікування. Про винесене рішення письмово сповіщається інша Договірна Сторона.

Стаття 11

Положення цієї Конвенції застосовуються також відносно осіб, направлених на примусове лікування до набрання Конвенцією чинності.

Стаття 12

Ця Конвенція відкрита для приєднання до неї інших держав за згодою Договірних Сторін.

Для Договірних Сторін, що приєдналися, Конвенція набирає чинності на тридцятий день після отримання депозитарієм останнього повідомлення про згоду на таке приєднання.

Стаття 13

Ця Конвенція набирає чинності з дня її підписання. Для Договірних Сторін, законодавство яких вимагає виконання внутрішньодержавних процедур, необхідних для набрання нею чинності, – з дня здачі відповідного повідомлення депозитарію. Про необхідність виконання таких процедур Договірні Сторони протягом трьох місяців з моменту підписання цієї Конвенції сповіщають депозитарію.

Конвенція укладається строком на п'ять років. Після закінчення цього строку дія Конвенції автоматично продовжується на наступний п'ятирічний період.

Стаття 14

Кожна Договірна Сторона може вийти з цієї Конвенції, надіславши про це письмове повідомлення депозитарію. Конвенція для цієї Договірної Сторони втрачає чинність після закінчення трьох місяців після отримання депозитарієм повідомлення про вихід.

Вчинено в місті Москві 28 березня 1997 року в одному оригінальному примірнику російською мовою. Оригінальний примірник зберігається у

Виконавчому Секретаріаті Співдружності Незалежних Держав, який надішле кожній Державі, що підписала цю Конвенцію, її засвідчену копію.

За Азербайджанську Республіку

За Республіку Молдова

Г.Алієв

П.Лучинський

За Республіку Вірменія

За Російську Федерацію

Л.Тер-Петросян

Б.Єльцин

За Республіку Білорусь

За Республіку Таджикистан

А.Лукашенко

Е.Рахмонов

За Грузію

За Туркменістан

Е.Шеварднадзе

За Республіку Казахстан

За Республіку Узбекистан

Н.Назарбаєв

І.Карімов

За Киргизьку Республіку

За Україну

А.Акаєв

Л.Кучма
із застереженням

ЗАСТЕРЕЖЕННЯ **України**

У ч. 3 статті 10 після слів «та інші необхідні документи» додати: «після виконання всіх слідчих та інших процесуальних дій, можливих за відсутності особи, яка страждає психічним розладом».

Президент України

Л.Кучма